Policajt

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Měl jsem starej mlejn a nemlel mouku, se ženou jsem tam jen žil

jen pár krav a za náhonem louku, na poli jsem farmařil.
Zatímco jsem s krávama za cestou oral pole jalový,
žena v díži zadělala těsto, pekla chléb i cukroví.

Rf.: – Modrý z nebe snes bych svojí ženě, život se mi zdál jak sen
a tak to šlo pořád, každodenně až nastal ten soudnej den.

Netušil jsem, co se to tu děje když jsem doma natrefil
náčelníka místní policie jak v sednici kafe pil.
Často jsem ho potom večer vídal zmazanýho od těsta,
prej tam u nás taky někdy snídal když jsem odjel do města.

Rf.: – A tak jsem si počkal jednou v noci když chtěl k ženě taj ně vlézt, fláknul jsem mu mezi křivý oči mojí malou něžnou pěst .

Zatímco jsem bručel v jeho base, v rajónu dál pytlačil
mojí ženu prohýbal mi v pase, v posteli s ní skotačil.
Když už uběh skoro celej tejden a doma se nic nemění
pochopil jsem, že to takhle nejde tak jsem utek z vězení.

Rf.: – Našel jsem ho v našem starém mlejně za ohradou, kde byl chlív
tasili jsme oba na chlup stejně on vystřelil ale dřív.

Teď tu čekám v tom horoucím pekle kde jen ďábel zahálí
přikládám pod velkej kotel vztekle, ať se pěkně rozpálí.

Rf.: Doufám, že mně moje přání vyjde, už se těším na ten rajt
však sem moje bídná žena přijde i ten její policajt.

Tištěno z pisnicky-akordy.cz Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!